

■ Ἀπὸ τὸ Ρουμανικὸν Ὁμολογιακὸν Ἀγιολόγιον

Ὁ Ἅγιος Γλυκέριος, ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης ἐν Ρουμανίᾳ* † 15η Ἰουνίου 1985

Ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Γλυκέριος ὁ Ὁμολογητὴς, ὁ Μητροπολίτης καὶ πεφωτισμένος Ἠγέτης τῶν εὐσεβῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ρουμανίας, ἐγεννήθη ἐν ἔτει σωτηριῶ 1890ῳ.

Νεώτατος ἐχειροτονήθη Διάκονος τοῦ μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Ἰασίου, φλεγόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τῆς ἡσυχίας, κατόπιν ἀδείας, ἠρνήθη τὸν μάταιον κόσμον καὶ συνηριθμήθη εἰς τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς ἱστορικῆς Μονῆς Νεάμτς τῆς Μολδαβίας, ἔνθα ἐχειροτονήθη Ἱερομόναχος καὶ διωρίσθη Προϊστάμενος τῆς Ἱερᾶς Σκήτεως Ποκρῶβ (Ἁγίας Σκέπης), πλησίον τῆς Μονῆς Νεάμτς.

* * *

Ὅτε κατὰ τὸ ἔτος 1924, ἐπεβλήθη ἡ Καινοτομία τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἡμερολογίου, ὁ Ἱερομόναχος Γλυκέριος καὶ ἡ Συνοδία αὐτοῦ ἦσαν οἱ μόνοι, οἵτινες ἠρνήθησαν νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν Καινοτομίαν ταύτην, διὸ διωχθέντες, ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὰ γειτονικὰ δάση.

Πολλοὶ εὐλαβεῖς πιστοὶ τῆς Μολδαβίας, διακατεχόμενοι ὑπὸ θείου ζήλου διὰ τὴν διατήρησιν ἀλωβήτου τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως, προσέδραμον εἰς τὸν Ἱερομόναχον Γλυκέριον καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διαποιμανσιν αὐ-

Ἡ Ἱερὰ Σκήτη τοῦ Ποκρῶβ.

Ὁ Ἅγιος Γλυκέριος εἰς τὸ μέσον, ὡς Ἱερομόναχος, μετὰ τὸν Συνασκητὴν αὐτοῦ Ἱεροδιάκονον Δαβίδ καὶ ἄλλους Πατέρας.

τῶν. Ὁ ζηλωτὴς Ἱερομόναχος, κατανοῶν τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων, ὑπεχώρησε καὶ ἐδέχθη τὴν παράκλησιν.

Τοιούτρόπως, ἠγήθη τοῦ Ρουμανικοῦ Ἀκαινοτομήτου Πληρώματος, καὶ ἀνέπτυξε τοιαύτην θαυμαστὴν δραστηριότητα, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἀνηγέρθησαν τεσσαράκοντα περίπου ἱεροὶ Ναοί.

Ὁ φιλόθεος Ἱερομόναχος Γλυκέριος, κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ἦλθεν εἰς Ἑλλάδα, εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, ἔνθα ἔλαβε τὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα τῶν Μοναχῶν, ἐν τῇ Ἱερᾷ Ρουμανικῇ Σκῆτῃ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ἐπιστρέψας εἰς Ρουμανίαν, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς Ρουμάνους Ἀγιορείτας Ἱερομονάχους, ἵνα βοηθήσουν αὐτὸν εἰς τὸ ἐπίμοχθον ἔργον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως.

Ἐν τῷ μεταξύ, πολλοὶ Ρουμᾶνοι ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐορτολογικὴν Παράδοσιν, ἰδίως μάλιστα μετὰ τὸ σκανδαλῶδες γεγονός τοῦ συνορτασμοῦ τοῦ Ἁγίου Πάσχα ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν Παπικῶν καὶ ὄχι μετὰ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τοῦτο συνέβη δύο φορές, κατὰ τὰ ἔτη 1926 καὶ 1929.

Τὸ ἔτος 1935, ἐπληροφορήθη τὴν Ὁμολογίαν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου Ὁμολογήτου, πρώην Φλωρίνης, τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ καὶ τοῦ Ζακύνθου Χρυσοστόμου, οἱ ὅποιοι ἀνέλαβον τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἀκαινοτομήτου Πληρώματος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἦλθε δευτέραν φορὰν εἰς Ἑλλάδα πρὸς συνάντησιν αὐτῶν.

Ἀπεφασίσθη τότε ἡ Χειροτονία τοῦ Ἱερομονάχου Γλυκερίου εἰς Ἐπίσκοπον, ἀλλὰ δὲν ἐπραγματοποιήθη αὕτη, διότι συνελήφθη καὶ ἀπελάθη ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

* * *

Κατὰ τὸ ἔτος 1936, ὅταν ἤρχισαν οἱ φοβεροὶ διωγμοὶ ἐναντίον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων τῆς Ρουμανίας ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Μύρωνος (πρώην Οὐνίτου), ὁ ζηλωτὴς Ἱερομόναχος Γλυκέριος συνελήφθη εἰς Πιάτρα Νεάμτς, κατὰ συμπλοκὴν τινα, ὅτε ἐφονεύθησαν πολλοὶ εὐσεβεῖς τοῦ Πατρίου, ὠδηγήθη δὲ δέσμιος εἰς Βουκουρέστιον καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Κατόπιν ὅμως θαυματουργικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μετετρέπη ἡ ποινὴ αὐτοῦ εἰς ἰσόβιον κάθειρξιν. Ἐκ δὲ τῶν φρικτῶν ξυλοδαρμῶν ἐτραυματίσθη δεινῶς εἰς τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς πληγῆς ἔρρεε συνεχῶς ὑγρὸν, ἕως τῆς ὁσίας Κοιμήσεως αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ διάστημα 1936-40 διετέλεσε φυλακισμένος ὑπὸ φοβερᾶς συνθήκας. Διετάχθη αὐτῷ, ὅπως παρμένη καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡμέραν ἐντὸς τῶν ὑδάτων ἐνὸς ποταμοῦ καὶ ἀνασύρη ἐξω κορμούς δένδρων. Παρὰ ταῦτα, ἐπέζησε καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1940, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, Χάριτι Θεοῦ, κατάρθωσε νὰ δραπετεύσῃ καὶ κρυφθῆ εἰς τὰ δάση τοῦ

Νεάμτς, ὅπου παρέμεινε, μετὰ τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ Διακόνου Δαβίδ, τελείως ἄγνωστος ἕως τοῦ ἔτους 1946, ἐντὸς μιᾶς ὁπῆς τῆς γῆς. **Μόνος ὁ διακονητής, ὅστις προσεκόμιζεν αὐτοῖς τὴν τροφήν αὐτῶν, καιροῦ ἐπιτρέποντος, ἐγνώριζε τὴν κρύπτην αὐτῶν.**

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Πολέμου, ὁ εὐλογημένος Ἱερομόναχος Γλυκερίος ἤρχισε πάλιν τὰς ποιμαντικὰς αὐτοῦ δραστηριότητας καὶ ἀνέλαβε τὸ βαρύτερον ἔργον τῆς ἐπανοικοδομήσεως τῶν κατηδαφισμένων Ναῶν καὶ τῶν κατερειπωμένων Μονῶν, καθὼς ἅπαντα ἦσαν κατεστραμμένα κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ ἔτους 1936.

Ὁ Ἅγιος Γλυκερίος εἰς Συλλείτουργον μετὰ τοὺς Ἐπισκόπους Εὐλόγιον καὶ Μεθόδιον.

Ὁ μονώτατος ἐπιζῶν τῶν Ἱερέων τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας ἔπρεπε ἐπίσης νὰ βαπτίσῃ, στεφανώσῃ καὶ ἐξομολογήσῃ χιλιάδας πιστῶν, οἵτινες ἐστεροῦντο Ἱερέως ἐπὶ δέκα ἔτη!

Οἱ ἱεροὶ καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀγώνες τοῦ Ἁγίου ἐν τέλει ἔκαρποφόρησαν. Τὸ ποίμνιον ἠῤῥξανε καὶ ἀνεγνώριζεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἱεροῦ Γλυκερίου τὸν Ἅγιον καὶ Ὁμολογητὴν. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναστηλώσεως ὠλοκληρώθησαν. Καὶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἠδύοκησε νὰ ἐνταχθῆ εἰς τὴν Ἀκαινοτόμητον Ἐκκλησίαν καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς Γαλακτίων, ὅστις μετὰ τῶν Ἀρχιερέων Εὐλογίου καὶ Μεθοδίου ἐχειροτόνησαν τὸν π. Γλυκερίον Ἀρχιερέα (1955). Εὐθὺς ὁμοῦς ὁ νέος Ἀρχιερεὺς συνελήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ περιορισμὸν, ὅστις ἔληξεν ἐν ἔτει 1963φ.

* * *

Τὸ μικρὸν κελλίον τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου.

Ἐκτοτε, διέμενεν ἐν τῇ μεγάλῃ ἀνδρική Μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως εἰς Σλατιοάραν, ἐξ ἧς δέκα περίπου μόνον φορὰς ἐξῆλθε πρὸς Ἐγκαινισμὸν Ἱερώων Ναῶν.

Ἡ ζωὴ τοῦ Μητροπολίτου Γλυκερίου ἦτο

ἀγγελική. **Τ**ὸ κελλίον αὐτοῦ ἦτο ὁμοιον τῶν ἄλλων Μοναχῶν, πτωχικὸν καὶ ἀπέριττον, ἡ δὲ κλίνη αὐτοῦ ξυλίνη ἄνευ στρώματος.

Παρηκολούθει ἀνελλιπῶς πάσας τὰς ἱεράς Ἀκολουθίας, μέχρις ὅτου ἐβάρυνεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ καὶ ἠναγκάσθη, ὅπως διαβάζη αὐτὰς κατ' ἰδίαν. Ἦγρύπνει καθ' ἐκάστην νύκτα, προσήρχετο εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν καὶ καθ' ὅλην τὴν ὑπόλοιπον ἡμέραν προσηύχετο ἀδιαλείπτως.

Οἱ λόγοι αὐτοῦ ἦσαν ὀλίγοι, ἀλλὰ σοφοὶ καὶ γλυκεῖς. Ἦ δίαίτα αὐτοῦ λιτωτάτη. **Τ**ὸ πρόσωπόν αὐτοῦ ἔλαμπεν, ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο ἀτενίζειν εἰς αὐτό.

Ὁ Ἅγιος Γλυκέριος, εἰς τὸ μέσον, μετὰ τοὺς μακαριστοὺς Μητροπολίτας Σιλβεστρον καὶ Κυπριανόν.

Συνεδύαζε τὴν ἄκραν ἀσκητικότητα καὶ ὑψηλὴν ἀγιότητα μετὰ τοῦ διοικητικοῦ χαρίσματος. **Τ**ὸ Χάρισμα αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου προσεῖλκυσε περίπου ἓνα ἑκατομμύριον πιστῶν εἰς τὴν Παράδοσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

Ἔτρεφον ἰδιαιτέραν ἐκτίμησιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀκόμη καὶ οἱ Κομμουνισταὶ ἄρχοντες, διότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶχον φυλακισθῆ ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὁσίου Ὁμολογητοῦ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Μοναρχίας.

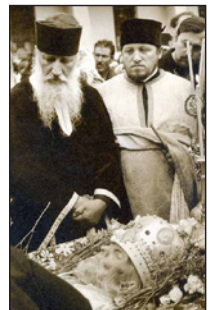
* * *

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ σωτηρίου ἔτους 1985ου ἠσθένησαν πλήρως αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. **Κατὰ** δὲ τὴν περίοδον τῆς Νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκάμφθη πλέον καὶ ἔμενε συνεχῶς κλινήρης.

Τὴν δὲ 15ην τοῦ Ἰουνίου μηνός, καὶ ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς ὀσίας αὐτοῦ Κοιμήσεως, εἶδε θαυμασίαν τινὰ ὄπτασιν:

● **Ἦ**λθον Ἱερεῖς καὶ ἐλειτούργησαν ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτοῦ κελλίῳ καὶ ἐκοινώνησαν αὐτὸν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. **Ἐ**νεφανίσθησαν δὲ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος καὶ προσεκάλεσαν αὐτόν, ὅπως ἔλθῃ καὶ λύσῃ τὴν νηστείαν μετ' αὐτῶν ἐν τῷ θείῳ Παραδείσῳ! **Μετ'** ὀλίγον παρέδωκεν ἐν εἰρήνῃ τὴν ὀσιωτάτην Αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος...

Ἐκδηύθη τέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ Κοίμησιν. **Ἦ** Ἐξόδιος Ἀκολουθία διήρκεσε ὀκτῶ (8) ὥρας, ἔγινε δὲ ὑπαιθρίως, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς

Ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος
τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου.

Μονῆς, διότι ὁ Ναός, ἂν καὶ παμμε-
γέθης, δὲν ἐχώρει τὸ ἄπειρον πλῆθος
τῶν εὐσεβῶν πιστῶν, οἵτινες εἶχον
συρρεύσει ἐκ διαφόρων περιοχῶν
τῆς Ρουμανίας, ἵνα προσκυνήσωσι
τὸ ὄντως ἅγιον καὶ μαρτυρικὸν Σκή-
νωμα τοῦ ὁσίου Ἱεράρχου καὶ Ὁμο-
λογητοῦ.

Ἐνεταφιάσθη ἐν τῇ ὑπ' Αὐτοῦ ἀνε-
γερθείσῃ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς Σλατι-
οάραν τῆς Μολδαβίας, καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Μνήμα ἐγένετο πηγή
θαυμάτων διὰ τοὺς εὐσεβεῖς, οἵτινες ἐτίμων αὐτὸν ἐτι ζῶντα ὡς
ἅγιον καὶ προστάτην αὐτῶν.

Τὴν 15ην Ἰουνίου 1997, ἐγένετο ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ
Λειψάνου, ὅπερ εὐρέθῃ κιτρινωπὸν καὶ ἀποπνέον ἄρρητον εὐ-
ωδιάν. Τὴν δὲ 14ην Ἰουνίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1999, ὁ ἐν Ἁγίοις
Πατῆρ ἡμῶν Γλυκερίου ὁ Ὁμολογητῆς προσετέθη ἐπίσημως εἰς τὸ
Ἄγιολόγιον τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

* * *

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Θεῖῳ Πνεύματι ἱεραρχήσας,
κατεφρόνησας ἀθέων θράσος·
ἀγωνισθεῖς γὰρ γενναίῳ φρονήματι,
τῶν καινοτόμων τὸ δόγμα κατέβαλες,
καὶ Παραδόσεων ὠφθῆς προτείχισμα·
ὅθεν ἅπαντες τιμῶμέν Σε νῦν Γλυκερίε,
τῆς χώρας Μολδαβῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα!

+

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

Ἱερὰ Εἰκὼν ἐκ τοῦ Ἁγιογραφείου
τῆς Ἱ. Μ. τῶν Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης,
Φυλὴ Ἄττικῆς, 1999.

(*) Βλ. τὴν πρωτότυπον καὶ ἀξιόλογον ἐργασίαν τοῦ † Θεοφιλ. Γαρδικίου
κ. Κλήμεντος «Οἱ κατὰ Θεὸν Ἀγῶνες καὶ τὰ Θαυμαστὰ Παλαίσματα τοῦ Ὁμο-
λογητοῦ Ἱεράρχου Ἁγίου Γλυκερίου ἐν Ρουμανίᾳ (1891-1985)».